

אלבא אלכית

השכמיה נכנסת לאופנה

17.9.62 הארץ

ש מ ל ו ת
*
ח ל י פ ו ת
*
מ ע י ל י ם

ה ר א ש ו נ י ם
ב ג י ר ס י
*
ה מ ע ו ל י ם
ב ג י ר ס י

להשיג בבתי אופנה מעולים בלבד

למך

לכחיונות כגרות

**בכתות ערב
או בכתב. בביחך**

פרטים והרשמה: ת"א, ב"ס
"בני-יהודה", אנטוקולסקי 4 (ליד
פנת אבן גבירול ארלוזורוב)
בין השעות 17.30 — 20.00
ת.ד. 16259 טלפון: 231546

ביתן

מכונים להשכלה

בשתוף עם הסתדרות הסטודנטים של האוניברסיטה של תל אביב

במדיונה

דרכי אדם

הנערה מסיבוב בילו

מי לא שמע על הנערה מסיבוב בילו? אלפי צעירים ששמעו עליה מפי השמועה, לא האמינו כי היא קיימת במציאות. עד שלילי דגיני יצאה מעולם האגדה, ישר אל תוך עולם הפרסומת. היא נבחרה לסגנית מלכת-היופי לשנת 1960 (בשם "לילי מן"). הונצחה בשיר המפורסם על הנערה מסיבוב בילו.

מאז נטשה לילי היפהפיה את הבית שב-סיבוב, בו נהגה למכור גוזו וואפלים לחיי-ליום, נסעה לאמריקה כדי להשתתף בתחרות מיס אינטרנשיונל. החודש, כשחזרה לארץ, נסתבר כי אפשר להוסיף בית נוסף לשיר. כי יחד עם לילי, ששמה עתה לילי גלר — חזר בעלה מזה שנתיים.

רק בחברת הדודה. בשעה שנסעה, ביקש אותה אביה, הדוקטור עיסא דגיני, בן למשפחה ערבית עתיקה ואצילה, לבקר את לשכות הבונים-החופשיים באמריקה. כי דגיני הוא בונה-חופשי, ותיק ומסור.

ידיד של האב בלוס-אנג'לס רופא צעיר, הזמין אותה לנשף מפואר של הלישכה המקומית. לילי ססירבה בתחילה, הסכימה לבסוף ללכת. אחרי שהאם, שליוותה את

ספורט

כדורגל

התקוה לא המנון

על מפלתה המוחצת של מכבי תל-אביב, שנוצחה השבת עדיירי קבוצת מכבי חיפה בתוצאה 1:6 כותב שייץ גזר:

רע, רע, רע מאוד. לאיש כבר לא איכר פת שאנחנו מפסידים. אפילו כשאנחנו נו חוטפים שישיה, מתיחסים אל זה כי אילו זה מזל גדול בשבילנו. העתונים מכניסים את זה בין הסיפורים הלא מעניינים. התקוה זה כבר לא המנון בשבילנו, וזאת רק ההתחלה. אבל דבר אחד אני יכול להישבע לכם: שבת הבאה אנחנו לא מפסידים בשום אופן. אתם יכולים לצחוק, אבל זה על בטוח. למה? מפני שבשבת הבאה יש פגרה. תאמינו לי הפסד — הפסד, שישיה — שישיה, אבל אני באופן אישי נהנית מאד מהמשחק הזה, וזה בגלל שחקן אחד. הפעם, לשוני, זה לא אני השחקן אלא דניאל שמולביץ, המקשר השמאלי של מכבי חי-

לילי ומארטין גלר הגידי כן לדודה

פה. איזה שחקן זה, לא להאמין. בכלל לא ידעתי שיש לנו שחקנים כאלה בארץ. כל אחד אומר שהוא מוכיר אותי מהימים הישנים שלי. חצי קבוצה של מכבי חיפה זה הוא. מה זה הוא השתולל במגרש, כמו סוס משוגע. איך אפשר היה לעצור אותו ועל לרוץ אחריו אין מה לדבר בכלל. שמולביץ זה עשה בנו ממש שמות. לא ידעו מה לעשות לו.

פגישה משפחתית. כמו שאתם בטח זוכרים, אמרתי לכם כבר מהתחלת העונה שהשנה מכבי תל-אביב זו קבוצה של חצי משחק. עד עכשיו היינו קבוצה של החצי השני. במשחק נגד חיפה נהיינו פתאום קבוצה של החצי הראשון כמו בשנה שעברה, וזה אולי מפני שחיפה כידוע רחוקה מתל-אביב, ועד שהגענו לשם היינו כבר יעייפים כמו בחצי שני של משחק. בהתחלת המשחק הרגשתי שוב כמו במשפחה. במי קום הילדים ששיחקתי איתם עד עכשיו השנה, שמו לי בחלוצים את נח רוניק ואת נחמיאס ויחד התחלנו לנגן את המנגינה הישנה שהביאו אפילו לכך שרוניק הבקיע את השער הראשון לטובתנו. אבל לא הספקנו להתנשק ולהגיע לקו האמצע והחיפאים כבר הישטו.

בחצי השני נישברנו לגמרי ואם המשחק היה נמשך עוד עשר דקות לא היה לנו מקום באוטו בשביל כל הגולים. אבל אם אתם עצובים יש לי חדשות בשבילכם — אחי חיים, שכל החיים שיחק בהפועל עבר למכבי ומשחק במכבי רמת-עמידר. זה אמנם רק בליגה ב', אבל אם הענינים ימשכו ככה, יצא לנו אולי לשחק שינוי במכבי באותה ליגה.

לילי במסעה, נתנה את רשותה בתנאי ש-דודתה תצטרף אליה. צעיר אחר שבא לנשף בלי רצון, כתוצאה מהפצרות של דוד, היה מארטין גלר (25), יצרן בגדיים, שבא ללוס-אנג'לס בענייני עסקים. גם הוא לא בא בגפו, אלא מלווה בדוד, דודה וידידה.

עלמה ושמה ישראל. מבט אחד הספיק למארטין השחרחר להיווכח שבאולם נמצאת יפהפיה עולמית. לשאלתו "מי היא?" ענה הדוד: "זוהי מיס ישראל!" מרטי סבר כי זהו שמה.

אולם לא קל היה להתקרב אל לילי. ידידה הרופא דאג לכך. למארטי ניתן בקושי להציג את עצמו. אולם — הוא גילה יוזמה. משראה שלילי הולכת לחדר-הרחצה, שלח את דודתו אחריה. הדודה השיגה עבורו את מספר הטלפון.

כבר למחרת היום טילפן מארטי אל לילי. הוא המשיך לעשות זאת חמש פעמים ביום. במשך שבועיים. רק אז נעתרה לילי ("כדי שזה לא ייראה קל מדי"). קבעה עמו פגישה, כמובן, לא לבד, אלא בנוכחות אמה ודודתה.

בפגישה השניה ביקש מארטי את ידה. כעבור ארבעה חודשים הסכימה. הם נישאו נישואים אזרחיים בקליפורניה. ולמחרת — נישואין יהודיים בניו-יורק.

מאז גר הזוג בשכונה מהודרת בצפון-מזרח מנהאטן. בתם, אנדריאה (לילי עצמה בתה בשם הצרפתי) נולדה לפני 11 חודש.

השפה השלישית. ימיה של לילי בת ה-22 עוברים בנחת. מה היא עושה? (המשך בעמוד 22)